

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek: helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 10 frt. Félévre 5 " 50 kr. Negyedévre 2 " Egy hónapra 1 "

Hirdetési díj: öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többször megjelenő hirdeményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek valamint a nyitási költségek egyedül a kiadói irodában vétettek fel.

Debreczen, julius 19.

△) Hogy micsoda naivságot követünk el tegnapelőtt, belátjuk. Még alig száradt meg a nyomdafesték cikkekünkön, melyben megdicsérjük az ellenzéki sajtót, hogy végre fölhagyott a mozgósítással való ijesztgetéssel, már megérkeztek a budapesti ellenzéki lapok, telve mindentel rémséges hírekkel.

Nem megmondtuk, hogy mozgósítás lesz? Ime jóslatunk beteljesedett. Apák és anyák, szedjétek elő zsebkendőiteket, a kedves magzatokat viszik a meszár-székre. A novibazári szandzsákságban vérfürdő készült stb. stb. Ily önellégteljesítő tudatban, hogy bodzafa-puskáikat nem sütögtetik hiába, hogy puffogásaik nem találnak siket fülekre, mert a rosz híreknek mindig akad elhívója elég.

Nem tudja az ember, boszankodjék-e, nevéssé azon a mohóságban, melylyel ezek az urak a rémhíreken kapnak s azokat tovább terjesztik. Ha lehetné, minden ellenzéki író egy-egy telephonná válnék s úgy vinné szét a világba megbokrosodott phantasiája szörny-szöleményeit. Nem vagyunk képesek jó akaratot fölténni azokról, a kik ily dolgokat hirdetnek, a nélkül, hogy megvolnának azok igazsága felől győződve.

Már pedig, hogy az ellenzéki írók pozitív tényekre s adatokra alapítják mozgósítási híreiket, azt magok sem állítják. Hanem azért nem bűnják, ha egyéni véleményeiket szinzigazságoknak veszik. Sőt épen azt akarják.

Csak egy kis józan észre van szükségünk, hogy ijesztgetéseik nevéssé voltát belássuk.

Mi a tény? Ötzer embert mozgósítanak Boszniából Novi-Bazárba. No hát ezen ájdlodnak az ellenzéki újság-írók? Hát hol vannak az általuk emlegetett százazrek? Mert azon alól beszélni ma már nem divat.

Tehát egy bombaszittal kevesebb. Már nem lehet ezekkel meg ezekkel rémiteni; új lövegről kell tehát gondoskodni, melylyel a kormány és párta körül a meggyőződés által vont szilárd falon csak legalább néhány lyukat is ejtsenek.

Tele torokkal hangoztatják: kivonják a katonaságot Boszniából, a maga szabadjára hagyva annak népét, a mely alig hogy a reá gyakorolt kézenyomástól megkönnyebbül, kétszeres erővel fog fellázadni s háiban támadja meg a Novi-Bazárba siető sereget.

Na már, hogy egy terület, melyet ötvenezer katona tart megszállva, hogyan szabadulhat fel öt ezer ember kivonása által s hogy egy nép, mely külföldben is rendszeres adminisztráció által van ellenőrizve, miképen viheti véghez amaz említett vítéti tettet: azt megérteni csak ellenzéki rémlátó agy képes.

De hát így teremnek a nyilvánosság terén a babérok... olesó babérok és nem sokáig tartók. A nagy tömeg mindig hajlandóbb hitelt adni a nagyképi phrasistoknak, mint az óvatosságra intő vagy megnyugtató szavaknak. Azt munosokkal el lehet ijeszteni, épen mint a gyermeket, kinek mondhatja aztán valaki az ellenkezőt, mikor valaki elhi-

tette vele, hogy kísértet van a padlásán, — nem megy az oda fel.

Arra nem gondolnak ezek a modern táltosok, hogy jövendőmondásaik nyugtalanságot, ok nélküli félelmet keltenek; hogy vannak egyszerű, mondhatnók együgyű emberek, kiknek szentírás az, a mit a nyomtatásból olvasnak s aztán ha magok vagy hozzátartozóik a mozgósítás által érdekelve vannak, a bizonytalanság remegésével várják, hogy mikor jön már a veszedelem.

Azoknak, a kik a nép felvilágosítására, tanítására vannak hivatva, megveszély idején is a megnyugtató hangján kellene szólani, nem pedig előre rémképeket festeni a falra, s mint a közmondás kifejezi, „a szunyogot is elefántá fúni fel.”

Gondolhatnának a rémitést oly kedvtelve üző ellenzéki urak az egyszerű pásztorgyerek példájára is, ki addig kiabálta a „farkas”-t, míg utóljára igazán megjelent az, de ekkor meg már senki sem hitt neki. Az ily eljárással végtére saját olvasóközönségük bizalmát is elvesztik.

— Tisza Kálmán miniszterelnök Budapestre érkezett, hová Pechy közlekedési miniszter is visszatért, ki Szegeden lábsérülést szenvedett s kénytelen volt ennek folytán a szakértők társaságától megválni.

— A szegedi munkálatok nagyon meglepték a külföldi szakértőket. Elismerésüket nyilvánították a töltés illetlen kivitele fölött és egyebekről is élénken kérdezősködtek s jgyezgettek. Ebed után a baktó-szilléri tölteshez s onnan a felső szivattyú telepházhoz jöttek a szakértők, utójában a szokatlan meglepetést hozták esernyőkkel igyekeztek mérésükkel. A telepen 36 szivattyú, 18 géppel által hajtva működik, naponként mintegy 400,000 köbméter vizet szivik ki a belvizéből. Meg is látszik az eredmény: már mindenfelé vannak száraz területek s most már árkolással kell a vizet a szivattyukhoz vezetni. Konstatáltatott, hogy jun. 8-tól kezdve a mai napig 23 millió köbméter szivattyuztatott ki a város belterületéről. Az esés-szelvény pontos megismerése után a szakértők egyhangulag azon határozott véleményükre fejezték ki, hogy azon nézet, mely szerint a Drentován alól fekvő folyamokadályok bár csak a legeszkélyebb befolyást is gyakorolhatnák a Tisza vizáldására: tökéletesen tarthatatlan, mivel a víztorlóadás a legrosszabb esetben is legfeljebb csak néhány kilométernyire érvényesítheti magát azon ökből, mert a víz esése alább is elegendő tetemes.

— Az új büntető törvény Boszniában és Herzegovinában szept. 1-én lép hatályba. A lázadás, zendülés, gyilkosság, rablás és a katonai hatalom elleni vétések fölött rögtönítelő haditörvényszékek ítélnék. A közszeszavazás, titkos társulatokban való részvétel és megengedett társulatok tagjainak elhallgatása fölött katonai törvényszékek ítélnék. A szerajevói főtörvényszék, a travnikai, banjalukai és mostartai haditörvényszékek már megkezdték működésüket.

— Az osztrák cabinetválságról következő bécsi táviratból a gráci „Lagespost”. A fölizgatott és a válságról szóló hírek által folytonos feszültségben tartott közvélemény megnyugtatóra formális lépés szükséges, a mely minden tekintetben döntést hoz. Az összes miniszterium a fog tehát csakugyan mondani és aztán újjalakítja Taaffe a cabinetet, de a jeles cabinetnek majdnem minden tagja megmarad. Legfőbb két tárca nyer új tulajdonost, és esetleg egy tárca nélkül való miniszter fog kinevezetni, a ki Csehországot fogja képviselni, de nem a feun-dális ellenzékől fog vétetni. A Taaffe-cabinet szervezése még júliusban meg fog történni.

— A horvát tartománygyűlés befejezte a belügyi költségvetés részletes tárgyalását.

— Az osztrák alsóház alnökévé Lembergből jövő híri szerint Dr. Smolka fog alkalmasnak meg állasztani. Smolka ugyanis az említett forrás szerint az egyesült feudális klerikális s nemzetiességek jelöltje, kik tulajdonlag többségben vannak az alkotmányhiányt felett. Smolka jelenleg még nem képviselő, de meg fogják őt választani egy galicziai választókerületben, hol a két helyen megválasztott Czartoryski herceg lemondása következtében új választás lesz. Smolka már 1848-ban is országgyűlési elnök volt, de ekkor megválasztását nem a cseheknek, hanem a nemeteknek és lengyeleknek köszönheti, tehát ama pártoknak, melyek a ház baloldali képviseltek s egy alkotmányos állam megalakítására törekedtek.

— A horvátok a határvidéki bekebelezést sürgetik. A bekebelezést sürgető párt élén, a melyhez a tartománygyűlés többsége tartozik, Mazurians bán áll s e párt a bekebelezést Horvátországra nézve hatalmi és életkérdésnek tartja. Zsivovics osztályfőnök a magyar kormány mellett foglalt állást; ő mint szerb származású a horvát nemzeti aspirációktól távol áll. — Így adják azt elő Zagrárból érkező hírek, melyek azonban, mint már megszoktuk, ritkán bírnak hitellelességgel. — Ugyancsak Zagrárból jelentik, hogy báró Rauh Levin s az unió párt hajdani vezére ismét elfoglalják helyüket a tartománygyűlésben.

Miért esik annyi eső ebben az évben.

Flammarián Camille viághírű francia csillagász az ez évi nagy esőzésekéről érdekes csillagászati észleleteket bocsátott közre. Ez észleletekben legelőször is azon téves nézetről szól, mely szerint az astronomiát (csillagászatot) egynek veszik a meteorológiával (időjárattal), holott az két egészen különböző tudomány. Sőt ez utóból legalább még eddig nem is tudomány. Flammarion szerint ugyan az időjárás is meghatározott természeti erők szabályozzák, csak hogy ezek ismeretere még nem jutottak az emberek.

— Hogy mégis a fentebbi kérdés fejtegetésére fogott, annak abban adja okát, hogy a kérdés már nem pusztán meteorologia. Mert nemcsak egyik vagy másik országban, hanem, azt lehet mondani, az egész föld kerékében mindenütt esik az eső. Plánétán fölött az ég csaknem egy egész év óta be van borulva. A tél kemény s hosszú volt Ázsiában, Afrikában s Amerikában épen úgy, mint Európában, tavasz nem volt sehol s épen úgy esik az eső az Egyesült-Államokban, mint nálunk. A dolgok ily állásnak tehát általános oka, vagyis csillagászati oka van.

Mely csillag kormányoz bennünket? A nap.

Mi a földi hőmérséklet, légkör és églaj, az időszakok kiújulásának forrása? A nap. A nap tehát egy év óta nincs rendszeres állapotban? — Nincs.

Egy év óta a nap, (mint látni lehet) rendkívül ritka, nyugodt és csendes állapotban van.

Ebben a pillanatban nincs egyetlen foltja, fényes pontja, sem vulkánikus kitörése. Az egész fényocsonk tevékenység nélkül és viharok nélkül, rendszeres állapotban. A nap folytonos tevékenysége a foltokban és kitörésekben nyilvánlik. Ismeretesek a napfoltok, valamint a vulkánikus felrobbanások, melyek a nap égének magasságából dobálják az izzó hidrogenikus gőzöket s magnesium-gőzöket 30—40,000 mérföldnyire. Ime gázszerrű tömegek annyira melegek, hogy többé nem égethetnek, mint izzó-eső hullanak vissza a nap égő fölületére, hol minden elem el van

különítve. A nap mérhetetlen hőségének iszonyu erője, melyet maga körül a lég-ürben másodpercenként kifejt, kolosszális tűzhelye által eggenlő lenne azzal, a mit másodpercenként 11,600 millió tonna földi kőszén teljes elégetése kifejtene! Olykor a nap úgy tűnik fel, mint viharból korbácsolt tenger. Olykor ismét nyugodtak, mint az indolens felhőgyűlé, melyet golyóként látni pelyhes felszínre fölött.

Ime a példa. Ez a hideg s esős esztendő megfelel a nap ily rendkívül nyugodt korszakának.

Az a különös, hogy a nap ezen tevékenysége, mely szemünk előtt a foltok és kitörések által nyilvánlik, időleges. Így 1870. és 71-ben háromszáz foltot és több ezer emlékedést számoltak meg rajta. Ez időszak óta a napfoltok és kitörések száma évről-évre rendszeresen csökkent és három és fél év alatt emelkedik, hogy elérje maximumát. Ebből kivehető, hogy az 1870. és 1871. évek igen melegek és szárazak voltak.

A napfoltok utolsó minimuma, a jelenlegi minimumot megelőzőleg, 1866. és 1867-ben volt. Arra is emlékeztetünk, hogy ezek az évek s különösen az első mennyire esők voltak.

Az előző maximum 1859—1860-ban volt, száraz évek.

Az előző minimum 1856, esős év, árvizek év. Figyelmünk tehát eme tényekre támaszkodhatik: a maximum évek a legmelegebbnek és legszárazabbnak látszanak; a minimum évek a lehidegebbek és legvízezősebbek. Ebben rejlik a valószínűség, legalább a lehetőség. Ez talán nem egyéb, mint véletlen; talán nem általános szabály; még nem erősíthetünk semmit, azonban érdekes tanulmányt tehetnek.

Az azonban kétségen kívül áll, hogy a nap időlegessége tényleges föltétlen s a föld magnetizmus s az északi fény ennek megfelelő. Az északi fény látható száma évenként arányban áll a napfoltokkal, valamint a de-lejti rezgése is. Mi lenne tehát meglepő abban, ha a földgolyó egész meteorológiája szintén összekötettségben állna a nap fizikai állapotában észlelt változatokkal?

Mert hogyan idézheti elő az esőt a nap tevékenységének csökkenése, vagy segítheti elő a felhők kiterjedését és gyorsaságát? Nem nehéz megmagyarázni. Azonban mindenekelőtt meg kell kísérteni a tények okát, vagy legalább az okok egyikét: megvilágítani a napon. Nem kell felednünk, hogy a központi csillag állapota itt úgy jelentkezik, mint igazolását váró hypothézis.

Tutti-frutti.

Érdekes információ.

Egy vidéken lakó atyáknak valami peres ügye levén, egy helybeli ügyvédet kért fel annak elvállalására s egy 50 kros bélyeggel ellátott információval értesítette a dolgok állásáról, mely ékes levél némely pontjait eredetiségükön fogva érdekesnek tartjuk közölni. Így kezdődik:

„Ifjú Vida István Nyuktai feljegyzései! Melyeket, Költött. A Szüleire és Két testvérjére

Melynek. Alapján vagyok bátor a' elhínyt törvényes Átyám, és anyám mellett, télt, méltányos panaszim mily költségeim voltak a Szüleim halálzások örökjöké mind a Szüleimre és két leány testvéremre mivel három gyermekük volt és én voltam férfi és kenyer kereső mind Átyámnak és Anyámnak és két leány testvéremnek bár igaz — hogy volt az Átyámnak négy darab lova és szekerede — semi egyéb fekvősége nem volt maga pedig ágyban — fekvő betét volt, és nékem kellett Ifjú Vida Istvánnak Mindenféle elő forduló dolgokban és ügyekben helyt állni és a két leány testvéremet is tartani és férhezmentek, akkor az édes Átyánk az házasságra költőn kamatos pénzt vett fel és azt is én mainapon be bizonyítottam — szolgáltatam le igaz az atyám jószágával és miut kor hogy műszály volt a szegény Zselér emberek

Viatkából írják:

„Városunk egyik lakosa következő eredeti módot találta ki a halieles készítésére: Végy egy eleven angolnát, üss rá egy nyagot, s mikor mája a fájdalom behatása alatt megdő... ”

A tabornokok lehorogzották fejüket. — Minden, a mit csak olvastak, az evésről beszélt nekik. Még gondolataik is összeeszködtek ellenük; mert minden erőködésük, hogy a befestések képét elűzzék, hasztalan volt s a látvány annál nagyobb erővel nevezettet lekökre.

Egyszerre egy eszme, egy sugallat szállta meg azt a tabornokot, a ki a szépirás tanára volt és arca ragyogni kezdett.

— Mit mondana excellenciád, — kiáltott fel vidáman, ha egy parasztot találnánk?

— Mit mond ön? Hogy-hogy? Egy parasztot?

— Igen, igen, egyszerűen egy parasztot, olyat, a melynek szoktak általában lenni a parasztok. Ez aztán kis kenyereket szolgálna fel és csaszármadarant s halat fogna nekünk.

— Hm!... egy paraszt... De hol találjuk, mikor nincs?

— Hogyan, nincs? Paraszt van mindenütt, csak az a kérdés, hogyan ugrassuk ki fészék-

nek robotott szolgálni és az A l o m minden előforduló ügyeit viselni és meg jegyzendő az 1848 — és 1849, — évben mily számtalan — utazásokat kellett, tenem hol somjában mikor hová rendeltek, és még ezek felett mivel az atyám beteg volt a minden napi előlémet adót és ruházat jóságát és Zselér telkenlévő házat fentartani és atyámat anyámat és két leány testvérem élelmezni és ruházni és az fent említett kamatospenzt kifizetni mely sűma összege volt 30 osztrak — melyet ha a szükségé kívánja meg ma is bétudok ugyan azon tisztelt Kis Pálné asztalos mesterné aszonysággal — is bizonyítani ily fent az édes Anyámnak meg világtaladott úgy hogy sem edes sem földet nem látott és nagy V á r a d r a vitték gyógyítani és akkor is ént attam mellé 14 éves kisleányom, gonviselő gyámolnak, és mikor még gyógyult a kéteány testvérem erőszakos képen arra vették hogy hőtig tartják — csak menjék hozzájuk lakni és eis ment de keserű volt az két leány tartása tsak hamar és keservesen sirtt hogy fogadjam magamhoz mert az két jányánál még az kenyer is panaszos sem féle ügyében bajában betegségekben rásen nezték, hanem a mi kis ingóságához fértek csalták és lopták és rajtam sem is ök törvénytelen bémutatott nyuktákkal kereset indítottak melyeket én bizonyítottam — hogy benne egy sző igaz nincs ha a ház nékem maradt, mint az atyámmal és anyámmal közös kereset nekik meg, Meg a Közös Szőlő marat szintén végredelet mellett és ha ugyan akkor belé nem voltak nyugodva hát akkor a közös szőlőt hogy athatta a két leány testvérem mint örökös tulajdonokat a melyet ugyan a vevő bizonyított hogy megvette — és én feljegyeztem hogy miköltségekben került az édes — anyák temetkezése és hová mit köl-töttem én is? ”

Azután elősorolván a költségeket, így folytatja:

„Mely költségekem tőkejét kamatját légyenek szives b e t s e s figyelmeiben venni és azokra ítélet kimondani — Nagy Kegyesen Méltóságok s méltóztatassanak — és azt is ök Vida Klára és Julián azt állítják hogy — ök 5 frt fizettek egyházi tartozásban esse vaio — Mert én az lelkészöl és az gondnoktól hitelen kivettem és bizonyított hogy 1856-tól egész 1872 gyűlt és akkor egészen felmentődött az egyház tartozás alól és így ök engem — itt is 1 frt. 50 kr költsben vettek bár meg t ö b b e k e b e s i s ”

Mely aláztatva vagyok bátor Kérni a Tekeptés Királyi Törvényeséket hogy ezen csálarsáral küszködő két falusi kofa testvérem róllan le tiltani méltóztatassanak és az ügyemben ítéletet okum alapján méltóztatasek 's méltóztatassanak bates partfogásokban venni — engem Szegény Vida Istvánt ezen két éhes farkastól megmenteni.

Esedezője s aláztatos-Szegény Szolgálok Ifjú Vida István”

Külföld.

A zsidókérdés Romániában még mindig nagy kérdőjelként áll. A román kormány a hatalmakhoz jegyzéket intézett, melyben fejtegeti, hogy a zsidók emancipációja minő társadalmi következményeket vonna maga után; kiemeli, hogy a nagybirtokra zsidó kereskedők kölcsonai vannak bekebelezve és az összes román földbirtok három negyedrészé zsidók kezére kerülne, ha ezeknek megengedtetnék ingatlan birtokot szerzeni. Hogy a román földbirtok ily idegen kézre ne kerüljön, Románia arra kéri a nagyhatalmakat, mondjanak le a berlini szerződés idevágó pontjának szigorú fogaustosításáról. — A román képviselőház elnöke R o s e t t i lemondott, mivel közvetítő indítványát, mely mégis hagyott volna a zsidók számára eshetőségeket, nem fogadták el. Ekkor újból megválasztották, de ő megmaradt lemondása mellett. — A kormány lemondását már elfogadta a fejedelem.

Ragzradhan a Pol. Corr. szerint, zendülés történt, melynek mérvéről és irányzatáról még nem érkeztek részletebb hírek. Múntán annak legyőzése csekély számu katonaság (a ruszokú 17. bolgár druzina néhány embere) küldetett ki, azt hiszik, hogy a

ból. Bizonyosan el van rejtőzve valahol, hogy kikerülje a munkát.

Ezen gondolat bátorságot adott tábornokainknak. Feledey minden bajukat, felugrottak, mintha dróton rántották volna, s elindultak parasztot keresni.

Sokáig sikertelenül bolgyontak a szigeten; de végre egy erős szag, — a milyen a romlott kenyéré s a juhőrő, nyomra vezetett őket. Egy fa tövében aludt, hanyatt fekvő, ökleit feje alá téve, egy termeset paraszt a legarczátlanabb módon kikerülve így a munkát.

Tábornokaink haragja nem ismert határt. Rárohantak s kiáltották:

— Te alszol, rest kutya! Még csak nem is tördölöd azzal, hogy két tábornok majd elvész itt éhen kétszer huszonegy óra óta! Gyorsan! talpra! munkára!

A paraszt fölkeelt. Láttá, hogy a tábornokok nem tréfálnak. Szeretett volna menekülni, de nem lehetett.

Tehát dologhoz látott.

(Vége köv.)

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

A tábornokok és a paraszt.

Írta: Scesedrin. (Folytatás.)

— Például, mi oknak tulajdonítja ön, hogy a nap először felkelt, aztán lemegy, és nem megfordítva.

— Excellenciás uram, engedje meg kifejeznem, hogy ön valóban különös ember. Ön maga sem tesz másképen, mint a nap. Először felkelt, aztán a miniszteriumba megy, ott ír, és végre lefejszik.

— De miért ne lehetne a sorrend következő: először lefejszem; aztán álmodom; végre fölkelek?

— Ejnye!... mond valamit!... Ez megfontolást érdemel. Megvallom önnek őszintén, hogy azon idő alatt, melyben a miniszteriumnál szolgáltam, csak egy szempontból tekintettem a dolgokat. Azt mondtam magamban: most reggel van, aztán nappal lesz, aztán vacsorálunk, végre lefejszünk.

A vacsora gondolata feljutja ismét fájdalmokat s félbe szakasztja a társalgást.

Majd egyikök következőleg vette fel újra a beszéd fonalát:

— Egy orvostól azt hallottam, hogy az ember sokáig képes saját magából táplálkozni.

— Hogy lehet az?

— Ilyen formán: az emberi nedvek, ha szabad ily kifejezsem magamat, más nedvet ideznek elő; ezek ismét másokat, és így tovább, egész a nedvek kimerüléséig.

— És akkor?

— Akkor ismét szükséges lesz valami táplálékot venni az embernek magához.

— Ah! ördögátdát!

Egy szóval, akármi volt beszélgetésük tárgya, mindig a táplálkozásra tértek s ez csak növelte étvágyukat. Tehát jónak látták megszakítani a társalgást, és eszöbke jutván a talált „Moszkvai Hírlap” kíváncsian kezdték olvasni.

ries lakománál. Ott lehetett látni a Sektzsa vizének pompás arany halát, s a kaukázai erdők lakóját: a facsánt. Ott lehetett látni a februr havi földi epret, északi éghajlatunk ritka tüneményét...

— Elég! Az istenért, nem talál excellenciád más tárgyat? kiáltott fel kétségbe esve a másik tábornok; és kiveve a lapot társa kezéből, olvasta, a mint következék:

Tulából írják: „Tegnap az Upa folyóban történt tokfogas alkalmából (a legidősebb lakosok nem emlékeznek hasonló eseményre, annál rendkívül lib dologra, a mily feltűnő hasonlóságot mutatott a hal B... rendőrbiztoshoz) városunk clubja nagy lakomát adott. Az ünnepély hőse egy rendkívül nagy fatálban lett felszolgálva. Ugorkákkal volt körülvéve s szájában zöldszékbokrétt tartott. P... orvos, ki az elnökséggel meg volt bízva, a legnagyobb gondalddal ügyelt fel, hogy minden meghívottnak jó darab jusson. A mártások a legkülföldiebbek és a legizletesebbek voltak...”

— Engedjen meg excellenciád! kiáltott fel a másik tábornok félbeszakítva társát, — de ön még étvágygerjesztőbb dologot olvas!

— Ismét átveve a lapot, olvasta, a mint következék:

